

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem
omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S.
Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum
triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 16. Non est propheta sine honore. Honorem Christus prætendebat, non
tam sibi, quam in ipsorum hominum beneficium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

eripientem Dñm, aut tardè aut nullo modo audimus
Et quid mirum, si Florentius in prece sua cecidit est
auditus, qui in preceptis suis cecidit Dñm audiuist.

Prosa. 2. 6.
9.

Ex huius occasione ponderat D. Greg. illa Spiritus S. sententiã: Qui declinat aures suas, ne audiat legem, oratio eius erit execrabilis. Vnde Deus hic agat quòd alibi, tu fac hic quòd factum alibi.

65 41

Summopere Dei populus affligebatur: eò quòd tyrannus Holoternes graui cingeret Bethuliam obsidione. Languabat animus etiam fortissimis. Prodit summus Sacerdos Eliachim, illos adhortatur. Euge agite charissimi, sumite animos, in memoriam reuocate, qualiter in deserto Patres nostri non leuibus piessi calamitatibus, ob Amalechitarum grauisimum impetum, per orationes, ieiunia & penitentiam ad Deum confugerint quòd ibitum temporis egit, ager & hic si nos huc, quòd ibi ipsi, egeimus; Scitote, quoniam excaudiet Dominus preces vestras, si manentes permanseritis in ieiunijs & orationibus in conspectu Domini. Exponit hæc omnia eleganter D. Amb. & laus ad præfens interpretatus Euangelium: Euidenter nos sermo Domini Saluatoris informat, & ad studium veneranda ciuilitatis horatur, quòd nero sanatus ostenditur, & maculosi morbo corporis absolutus, nisi qui religioso officio studuit sanari. Non enim dormientibus diuina beneficia, sed obseruantibus deferuntur. Deus speculum est, & talem se tibi offert, qualem te, tu illi. Hæc fuit illa Nazarenorum amentia qui prætendunt, vt ibi in eorum Christus obsequium præster illa, quæ exteriori causã alibi præstiterat, cum hi non ea agerent, quæ illi. Illi Saluatorem summa exceperunt reuerentiã, vt diximus hi inhonorarunt, illique tanta incredulitate obstituerunt, vt dicant Euangelista, quòd Mirabatur propter incredulitatem illorum. Ita vt, vno eodemque gestu currerent, & honor illi ab extraneis delatus, in eum credendo, & contumelia, qua in illum non credendo conciuies eum affligebant, quocirca, sic vt Caphtarnai magnam Christum fidem mirabatur Centurionis: Audiens Iesus miratus est; sic & hic in Nazareth pernicacem conaturalium miratur infidelitatem. Mirabatur propter incredulitatem illorum.

In lib. c. 4. 12.

D. AMBR. Lib. 4. in 4. Lib. de viduis. Tom. 4.

¶. 16. Non est propheta sine honore. Honor em Christus prætendebat, non tam sibi, quam in ipsorum hominum beneficium.

65 42

O Bicies autem, plus admiror datã à Christo rationem, quam ipsam conclusionem.

Vobis non sum sicut alij, beneficus, quia non me, sicut alij, reuererunt. Quid hoc celorum Domine, à quo tempore mundi honores tuis accipitatus? Nèquid tu ille, qui illos defecisti, & docuisti nos, eosdem pedibus tereremus? Nèquid tu ille, qui toto vitæ tuæ decursu honores fugisti, & es protectatus: Ego clauitatem ad hominibus non accipio. Quando miraculorum tantum magnitudine conuicti quingue milia hominum, quos in deserto quingue paubus, & duobus picibus satiasti, te honorate, te regio coronare voluerunt diademate, fugam ampuisti, te abscondisti, monisti que fastidium ne videreris ascendisti? Nauitans tuæ gloriã, hymnis caelestibus, & Angelorum inlodiã celebratã, gloriosa regum tenæ festiuam adoratione, Bethlehemiici stabuli conclusisti angustijs, & ignominia. probos mortis abscondisti, quã subire voluisti in loco ceteris magis publico Hierusalem, die confusus totius orbis, vt iudicialis. Ad rem apte declarat D. Augustinus Domini verba ore Davidico de castata qui ad litteram Christi dei scribit passio. nem: Ego sum vermis & non homo, opprobrium hominum & abiectio plebis. Quorum varias dat ex. positiones, quãrum ea prima est, quòd per illa Christi voluerit testari humilitatem & quantum in mundi dignitatibus aberat ambiendis: Ego sum vermis & non homo. Vox hæc: Homo, non sumitur, secundum id quòd significat cum qui naturam habet humanam, hoc enim modo, Christus homo erat, sed secundum quòd eum significat qui honores venatur, ea phrasi quem dum vitam abiectum & nullius auctoritatis vocas, de illo dicitis, non est homo. Vnde transeunt alij: Ego sum vermis. & non ver. Amplius Christi Opprobrium hominum & abiectio plebis; Non ille exponit li fat erat dicere: contumelijs & opprobrijs affectus sum, sed ipsum opprobrium, & hominum abiectio; de re aliquã pronuntias, valde albã quòd ipsamet sit albedo.

Cum igitur hæc ita sint, quid est quòd modo tam avidum te ostendas auræ popularis, vt rationem non faciendi in patria tua miracula illa assignes, quòd te in illa non honorent? Coulat omnibus, quòd Christus humanæ non esset laudis avidus, nec fama: ieiunio præceps, maxime verò terrenæ; nouerat etenim ipse melius, quãm omnes philosophi, qui terrenam gloriã fugerunt, illam magis debere contemni, & conculcari, quãm captari: nihilominus illam ambiebat, non propter se, illi namq, nec parum nec multum referebat, sed in maximũ hominum beneficium.

cium. Hoc quod Dominus seſtabatur, noſtrum erat bonum, & ſuas nobis poſſe diuinas & mæſturabiles communicare diuicias: ſciſet a. tē. horum omnium fidem eſſe fundamentum, in illū credere, illum recipere, vt talem qualis erat, illum agnoſcere illum vt talem reuereri. Ad Dei beneficia, donaque recipienda, fides eſt ſupponenda: *Accedentem ad Deum oportet credere, Ita Saluator Iudaicis preteſtatur: Niſi credideritis, quia ego ſum, moriemini in peccato veſtro.* Et Patrem orans hanc omnibus notam depromit ſententiam: *Hæc eſt vita æterna, vt cognoſcam te ſolum Deum verum, & quem miſiſſi eſum Chriſtum.*

43 Hinc eſt, quod patraturus miraculum, primo fidem exigebar. Accedunt cæci, & viſum depoſcunt. Reſpondet illis: *Creditis quia hæc poſſum facere vobis.* Etiam Domine. Eam igitur vobis concedo. Pergit Lazarus reſuſcitaturus, & prius in fide Martham iſtruit, eamque de cauſa morabatur cum illa aliquantulum, vt notat D. Petrus Chryſologus demonſtrans, quod prius in eius corde excitare & reſuſcitare deberet fidem, quam de ſepulchro fratrem Lazaram. Iam operi ſe accingens, alii valem Martham proſtitit incredulitatem, dicendo, *Iam ſcietis.*

40 O Martha, replicat Dominus, *Nonne dixi tibi, quia ſi crederis, videris mirabilia, Gloriam Dei, & quod non credendo nulla videbis omnino.* Verba ſunt hæc quibus oſtendit Dominus, id quod primum, quando cum illa hæcebat, illi dixerat, & doctuerat. Ita vt, dum Saluator noſter exigit, vt in illum crederent, honorem illi deſerent, & vt talem, qualis erat, reuererentur, non hoc amore ſui prætendebat, ſed eorum cauſam, vt in illis operaretur miracula, dona diſtribueret, beneficia conferret: quod namque ad hæc & illa viam aperit, fides eſt certa & ſerena. In fide nihil hæſitans, inquit Apoſtolus. Ex hac doctrina duo declarat D. Chryſoſtomus loca D. Pauli Apoſtoli, qui ſibi videntur repugnare. Et in vno loco dicit quod ſua Dominus ordinariſt myſteria, ſacramenta, miracula in gloriam ſuam: *Quam prædeſtinauit in gloriam ſuam.* Alio vero loco dicit, hæc omnia conſtituta eſſe in gloriam noſtram: *Quam prædeſtinauit in gloriam noſtram.* Si ſuam appetebat gloria quomodo noſtram deſiderabat? Optime: quia ſuam ambiebat gloria noſtra cauſa: ob hoc honorari quærebat, æſtimari, & ab hominibus glorificari, in gloriam & ſalutem ipſorum hominum: medium etenim, quo ſua illis communicaret bona gloria, hoc quærebat, vt illum ipſum

ciperent, agnoſcerent, honorarent. En tibi cauſa cur in Nazareth nulla notatu digna ſecerit miracula quibus hoc addit. Euangeſtiſta, quod nec quidem poſſet, ob refragam illorum incredulitatem: *Non poterat ibi virtutem vllam facere propter incredulitatem eorum.* Quod modo non vacat exponere, niſi ſecundum prædicta, quod ipſa incredulitas Deo manus ligare videatur? Hanc ipſe tollere deſiderat, & in ipſum credant poſtulari, quo ſua ciuibus poſſit ipſe communicare beneficia.

§. 17. Vt Dei miniſtri opera faciant, debent in honore haberi, ea de cauſa illis dai faciendi miracula petiſtatem.

Hæc nota rationem cur Deus ſuos velit miniſtros & honorari & magni fieri, vt illos colas, verearis, reuerentis non tam propter ipſos quam ob commodum Veſtrum & animæ ſalutem: ſi namque illos non magno habueris in honore, non iuſtam illis tribueris auctoritatem: quem in vobis fructum facient: Hoc ſubtiliter aduertit D. Chryſoſtom. illa D. Pauli Apoſtoli verba interpretatur: *Rogamus autem vos fratres vt noueritis eos, qui laborant inter vos, & præſunt vobis in Domino, & monent vos, vt habeatis illos abundantius in charitate propter opus illorum.* Quantum ſapio vult Apoſtolus comprehendere & deſcribere quid ab illis requiſierat. Hoc enim illis ſignificatur verſis: *Rogamus autem vos fratres, q. d. Multa à vobis poſtulauit, ad multa ſum vos adhortatus, nihilominus hoc ſit omnium primicertum. Quid rogas Apoſtole? Vt noueritis eos qui laborant inter vos & præſunt vobis in Domino, & monent vos. Vt Dei miniſtros noueritis qui laborant inter vos, & veſtri ſunt ſuperiores, vos adhortantur, verbum Deo vobis proponunt. Quid hoc ſignificat. Vt noueritis eos, iam illos æſtimamus. Nec intendit, nec de ſimplici loquitur cognitione, ſed de veritate approbationis, æſtimationis & honoris: eo modo quo de Chriſto Ioannes loquitur Iudaicis, quem inter illos medium non cognoſcebant. *Medius veſtrum ſtatit, quem vos veſtiſtis.* q. d. ille quem non æſtimatis, non honoratis, non magni penditis: eo modo quo idem dixit Apoſtolus: *Nouit Dns qui ſui eius.* Vult etenim dicere, illos honorat, illos magnificat, eo gradu quo David olim cecinerat: *Nimis honorati ſunt amici tui Deus.* Hoc Pf. 138. 17 vos rogo (inquit Apoſtolus) vt colatis, in pretio habeatis,*

44. **H**æc nota rationem cur Deus ſuos velit miniſtros & honorari & magni fieri, vt illos colas, verearis, reuerentis non tam propter ipſos quam ob commodum Veſtrum & animæ ſalutem: ſi namque illos non magno habueris in honore, non iuſtam illis tribueris auctoritatem: quem in vobis fructum facient: Hoc ſubtiliter aduertit D. Chryſoſtom. illa D. Pauli Apoſtoli verba interpretatur: *Rogamus autem vos fratres vt noueritis eos, qui laborant inter vos, & præſunt vobis in Domino, & monent vos, vt habeatis illos abundantius in charitate propter opus illorum.* Quantum ſapio vult Apoſtolus comprehendere & deſcribere quid ab illis requiſierat. Hoc enim illis ſignificatur verſis: *Rogamus autem vos fratres, q. d. Multa à vobis poſtulauit, ad multa ſum vos adhortatus, nihilominus hoc ſit omnium primicertum. Quid rogas Apoſtole? Vt noueritis eos qui laborant inter vos & præſunt vobis in Domino, & monent vos. Vt Dei miniſtros noueritis qui laborant inter vos, & veſtri ſunt ſuperiores, vos adhortantur, verbum Deo vobis proponunt. Quid hoc ſignificat. Vt noueritis eos, iam illos æſtimamus. Nec intendit, nec de ſimplici loquitur cognitione, ſed de veritate approbationis, æſtimationis & honoris: eo modo quo de Chriſto Ioannes loquitur Iudaicis, quem inter illos medium non cognoſcebant. *Medius veſtrum ſtatit, quem vos veſtiſtis.* q. d. ille quem non æſtimatis, non honoratis, non magni penditis: eo modo quo idem dixit Apoſtolus: *Nouit Dns qui ſui eius.* Vult etenim dicere, illos honorat, illos magnificat, eo gradu quo David olim cecinerat: *Nimis honorati ſunt amici tui Deus.* Hoc Pf. 138. 17 vos rogo (inquit Apoſtolus) vt colatis, in pretio habeatis,*

